

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

POPOV Andrei XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.01.2019 – 17.07.2019;

Instanța de apel: 17.08.2019 – 18.12.2019;

Instanța de recurs: 28.02.2020 – 13.05.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni, din 17 iulie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Popov Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Grigoriopol din 06.12.2016, astfel, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 1 an și 7 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilite s-a suspendat condiționat, stabilindu-i o perioadă de probațiune de 2 ani.

Conform art. 90 alin. (6) lit. a), g), h) Cod penal, Popov Andrei a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, pe perioada de probațiune stabilită, să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 70 ore și să fie supus monitorizării electronice pe un termen de 6 luni.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, profitând de faptul, că locuiește la gazdă la Antoci Ion în XXXXX, în una din zilele de la începutul lunii iulie 2018, având acces liber la cardul bancar de plată nr. XXXXX eliberat și deservit de XXXXX pe numele lui Antoci Ion, pe care ultimul l-a lăsat fără supraveghere în casă cu ajutorul telefonului mobil a copiat datele de identitate a cardului menționat, pozându-le.

În continuare, Popov Andrei, dispunând de datele cârdului bancar de plată nr. XXXXX a lui Popov Andrei, în perioada 16 iulie - 05 august 2018, le-a utilizat pentru achitarea costurilor mărfurilor, serviciilor, mizelor la jocuri de noroc, precum și a transferat mijloace bănești de pe contul cardului bancar supra pe cardul său bancar, în total sustrăgând de la Antoci Ion suma de 10.713,23 lei prin i-a cauzat daune materiale în proporții considerabile.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Hâncești.

3.1 Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie numită pedeapsă sub formă de închisoare reală pe un termen de 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 1 ani și 2 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat că, instanța nu a apreciat corect gradul de pericolul social al faptei ce-1 prezintă inculpatul pentru societate. Mai mult, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că inculpatul cu premeditate a comis repetat o infracțiune similare celei pentru care a fost condamnat anterior, infracțiune comisă în termenul de probă acordat de către instanța de judecată.

Astfel, suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului vine în contradicție cu prevederile art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Concomitent, pedeapsa aplicată este contrară scopului pedepsei penale de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Totodată, aplicarea unei asemenea pedepse din partea instanței de judecată poate crea impresia eronată inculpatului, cât și altor făptuitori, despre blândețea legii penale și continuarea comiterii fără careva impedimente a unor fapte similare.

La pronunțarea sentinței, în opinia apelantului, instanța de judecată a ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal și de pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la undele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei (art. 7)

Cod penal în coroborare cu criteriile generale individualizare a pedepsei înserate la art. 75 alin. (1) Cod Penal, care prevede, că instanța de judecată aplică pedeapsa, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului.

În pofida celor relatate, procurorul consideră, că pedeapsa stabilită de către instanța de fond este una inefficientă, care nu-și va atinge scopul Legii penale de corectare și reeducare a inculpatului.

3.2 Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel și de către avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie numită pedeapsă sub formă de munca neremunerată în folosul comunității în sumă de 150 ore.

În motivarea cererii de apel, apărarea a invocat că, Popov Andrei a semnat și depus o cerere în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, ultimul a conlucrat activ cu ancheta, are loc stabil de trai, nu a comis alte infracțiuni pe parcursul anchetei și judecării cauzei penale până în prezent, a conștientizat greșeala comisă, este o persoană tânără, are la întreținere familia compusă din concubină și un copil minor, se caracterizează pozitiv, lucrează legal în câmpul muncii, a conlucrat activ cu ancheta penală, a oferit declarații desfășurate pe cauza penală care a ajutat la descoperirea infracțiunii.

Circumstanțe atenuante conform art. 76 și 79 Cod penal și anume că acesta urma să împlinească 21 ani, deci în aceste condiții survine situația de a aplica prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, ori în acest caz vârsta inculpatului reprezintă o circumstanță excepțională care constituie temei pentru a aplica o pedeapsă mai blândă sau de altă categorie.

Prin urmare în aceste condiții așa cum a solicitat și primei instanțe de judecată solicita aplicarea și stabilirea a unei alte categorii de pedeapsă mai blândă în acest caz și anume o pedeapsă cu muncă neremunerată în volum de 150 ore de muncă.

Totodată mai indică și asupra faptului că bunurile/banii sustrași de inculpat au fost restituite integral părții vătămate, care în cadrul examinării cauzei penale nu a înaintat cereva acțiuni civile, a semnat și un acord de împăcare, circumstanță care cu siguranță stabilește faptul că Popov Andrei se corectează și a încercat pe cât posibil să restabilească lucrurile comise prin infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, apelul avocatului Bogos Alexandru în numele inculpatului a fost respins ca nefondat. Apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței în partea pedepsei și în această parte pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima

instanță după cum urmează:

Lui Popov Andrei i-a fost numită pedeapsa sub formă de 6 luni închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Grigoriopol din 06.12.2016, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de 1 ani 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele invocate de partea acuzării și anume faptul că instanța nu a apreciat corect gradul de pericolul social al faptei ce-1 prezintă pentru societate infracțiunea de furt. Mai mult, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că inculpatul cu premeditate a comis repetat o infracțiune similară celei pentru care a fost condamnat anterior, infracțiune comisă în termenul de probă acordat de către instanța de judecată.

Din aceste considerente, instanța de apel nu a putut reține alegațiile invocate de partea apărării în apelul invocat cu privire la aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului și anume aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ori aplicarea unei astfel de pedeapsă la speță vine în contradicție cu prevederile art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Mai mult decât atât, prima instanță la aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a acesteia nu a ținut cont că pedeapsa aplicată este contrară scopului pedepsei penale de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane ori, instanța de judecată liberând persoana de pedeapsa penală diminuează acel factor de abținere de la comiterea unor asemenea infracțiuni de către alte persoane sau chiar de către inculpat.

Din aceste considerente, aplicarea unei pedepse neechitabile din partea instanței de judecată poate crea impresia eronată inculpatului, cât și altor făptuitori, despre blândețea legii penale și continuarea comiterii fără careva impedimente a unor fapte similare.

Prin urmare, a considerat instanța de apel, că aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului, precum și pedeapsa aplicată de către prima instanță este una inefficientă, care nu-și va atinge scopul Legii penale de corectare și reeducare a inculpatului, din care motiv instanța de apel a reținut alegațiile invocate de partea acuzării și anume că ținând cont de pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la undele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei (art.7)

Cod penal în coroborare cu criteriile generale individualizare a pedepsei înserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă de corectare a condamnatului în limitele stabilite de sancțiunea articolului incriminat.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că prima instanță neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, ori la caz aceasta a fost în imposibilitate de a aprecia persoana vinovatului și de a presupune că inculpatul prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ori prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul cu premeditate a comis repetat o infracțiune similară celei pentru care a fost condamnat anterior, infracțiune comisă în termenul de probă acordat de către instanța de judecată.

Subsecvent, s-a reținut că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei, îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului. La caz, instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui Popov Andrei nu a putut fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoarea.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiat concluzia instanței de fond, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal. Sub acest aspect instanța de apel a reținut că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările prejudiciabile. Prin urmare, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

La emiterea deciziei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, care stipulează expres că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Ținând cont de normele legale enunțate, instanța de apel, pentru comiterea de infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Ținând cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, la pedeapsa stabilită s-a adăugat pedeapsa neexecutată, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a constatat că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea

infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Dragomir Aliona în interesele inculpatului, a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, cu menținerea sentinței pronunțate de Judecătoria Hâncești.

În motivare recurentul a indicat următoarele:

- inculpatul este căsătorit și are un copil la întreținere, soția la moment este în concediul de îngrijire a copilului, astfel el este ultimul este unicul întreținător al familiei;

- inculpatul a petrecut copilăria și a fost educat la casa de copii municipală, i-a lipsit un model de educație a unui părinte și grija afectivă care să fortifice psihicul unui minor care se confruntă cu dileme sociale;

- în conformitate cu art. 410 Cod de procedură penală, în apelul declarat de procuror în favoarea unei părți, instanța nu poate agrava situația acestuia.

7. Conform prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs menționează, că nici unul din prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erori de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului dar critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, pe care a stabilit-o instanța de fond.

După cum s-a menționat mai sus, Colegiul penal consideră că temeiurile pentru recurs semnalate de recurent nu sunt incidente în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 76, 78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia au fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de Procedură Penală.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Circumstanțele la care face referire recurentul referitor la faptul că inculpatul domiciliază împreună cu soția și copilul minor, pe care îi întreține, Colegiul le apreciază ca împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și prin urmare nu pot fi considerate ca fiind excepționale, ele atribuindu-se la circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal și respectiv la date ce caracterizează personalitatea inculpatului, și care au fost reținute în principiu de instanța de apel.

Prin urmare, dacă în cauză sunt prezente circumstanțe atenuante, prevăzute de art. 76 Cod Penal în coroborare cu prevederile art. 78 alin. (1), (2) Cod penal pedeapsa poate fi coborâtă până la limita minimă prevăzută pentru pedeapsa stabilită de sancțiunea normei Părții Speciale a Codului penal.

Cât ține de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – *suspendarea condiționată a executării pedepsei*, ea nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acesteia.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de apel, se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de fond nu a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu a ținut seama de faptul că dânsul a conștientizat cele săvârșite, anterior a fost judecat, având antecedentele penale, infracțiunea comisă se atribuie la categoria celor mai puțin grave, modul cum a fost săvârșită, circumstanțe care, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Astfel, instanța de apel, reieșind din cumulul circumstanțelor menționate în coroborare cu prevederile art. 10 Cod penal și alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea limitelor minime și maxime din pedeapsa art. 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal – *până la 4 ani închisoare*, cu o treime, s-a încadrat în limitele legale

ale acesteia. De asemenea, respectând condițiile art. 85 alin. (1) Cod penal instanța a cumulat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriai Grigoriopol din 06.12.2016, astfel încât pedeapsa definitivă de 1 an 2 luni cu executare este una perfect proporțională faptei comise și circumstanțelor reținute pe cauză.

Argumentul recurentului vis-a-vis de agravarea situației în apelul declarat de procuror în favoarea unei părți cu referire la art. 410 Cod de procedură penală, în viziunea Colegiului este absolut irelevant, or în apel procurorul a optat pentru excluderea art. 90 Cod penal, situație admisă de instanța de apel.

Astfel, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin casarea soluției instanței de fond, aplicând în privința inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Din aceste considerente se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe Popov Andrei XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 iunie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion